

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 3 stycznia 2017 r.

Poz. 30

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.188.2016.AKR WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 2 stycznia 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.),

stwierdzam nieważność

§ 6 uchwały nr XV/93/2016 Rady Gminy Milejczyce z dnia 29 listopada 2016 r. w sprawie zasad przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze oraz trybu ich pobierania.

UZASADNIENIE

W dniu 29 listopada 2016 r. Rada Gminy Milejczyce podjęła uchwałę nr XV/93/2016 w sprawie zasad przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze oraz trybu ich pobierania.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Wojewody Podlaskiego w dniu 7 grudnia 2016 r. i poddana została kontroli legalności, zaś przeprowadzona analiza wykazała, iż część zapisów powyższej uchwały została wydana z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie z art. 104 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930 ze zm.), w przypadkach szczególnie uzasadnionych, zwłaszcza jeżeli żądanie zwrotu wydatków na udzielone świadczenie, z tytułu opłat określonych w ustawie oraz z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części stanowiłoby dla osoby zobowiązanej nadmierne obciążenie lub też niweczyłoby skutki udzielanej pomocy, właściwy organ, który wydał decyzję w sprawie zwrotu należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek pracownika socjalnego lub osoby zainteresowanej, może odstąpić od żądania takiego zwrotu, umorzyć kwotę nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty.

Tymczasem Rada Gminy Milejczyce w § 6 badanej uchwały dokonała zapisu:

„W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek osoby zobowiązanej do ponoszenia opłat za korzystanie z usług opiekuńczych lub specjalistycznych usług opiekuńczych z wyłączeniem usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, może ona zostać częściowo lub całkowicie zwolniona z ponoszenia opłat na określony czas, jeżeli:

- 1) usługobiorca poniósł wydatki związane z chorobą lub śmiercią członka rodziny;
- 2) usługobiorca poniósł straty materialne w wyniku klęsk żywiołowych lub innych wypadków losowych;
- 3) wystąpiły inne szczególnie uzasadnione okoliczności”.

Powyższe zapisy są modyfikacją oraz zawężeniem dyspozycji wskazanego wyżej art. 104 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej.

Przedmiotową regulacją dokonano modyfikacji materii uregulowanej ustawą, a jednocześnie zawężono uprawnienia, uniemożliwiając skorzystanie z odstąpienia od żądania zwrotu wydatków na udzielone świadczenie, umorzenia kwoty nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części czy też odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty.

Modyfikowanie regulacji ustawowych przez przepisy uchwały jest wadliwe i dezinformujące. Może prowadzić bowiem do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji przepisów. Trzeba liczyć się z tym, że zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne. W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywano, że modyfikacja przypisów ustawowych stanowi istotne naruszenie prawa (vide: wyrok NSA z dnia 26 lutego 2010 r., sygn. akt II OSK 1966/09).

Bezspornym jest, iż uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało zawarte w ustawie. Żaden przepis nie daje organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego podstaw prawnych do takich działań, co wyklucza jakąkolwiek modyfikację, czy też powielanie tych przepisów w akcie lokalnym. Z tego względu powyższa kwestia nie powinna podlegać unormowaniu w uchwale organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego.

Z uwagi na powyższe należy uznać, że § 6 przedmiotowej uchwały istotnie narusza prawo, tym samym zachodzi konieczność stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w części.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Zofia Silwonik